

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Acharei Mot Kedoshim 5786

A big Mazal Tov to Rabbi Dovid Horwitz on the
occasion of his 60th birthday!

Shabbat Times
18:56 19:55

Issue: 132

Parshat Kedoshim is unique in the sense that Moshe taught the mitzvot that are contained within, to the entire congregation of Israel. Usually Moshe would teach a mitzvah or a piece of Torah to Aharon, then to Aharon's sons and then to the Elders and they would relay them to the rest of the congregation. Rashi tells us that from the opening words of the Parsha it is clear that Moshe was instructed to teach this parsha to all of the Jewish people simultaneously.

Rashi explains that the majority of the Torah's fundamental principles and laws are found in parshat Kedoshim and therefore he taught it to them together. What did Moshe gain by teaching them these laws as one and not the usual way of transmitting that Moshe did with the other parshiyot of Torah? We can ask a similar question regarding the receiving of the Ten Commandments. Hashem gave the first two commandments, "I am the Lord your G-d..." and "You shall not have other gods beside me...", directly to the Jewish people without an intermediary. The last eight Hashem spoke to Moshe who then relayed them to the people. Why did Hashem need to speak to all of them directly and not through Moshe? It is because our entire belief in Torah is based on the first two commandments! Belief in One G-d is the cornerstone of the entire Torah. Without it, we are a made-up religion like any other. Certainly such an important fundamental could not be left to relay. Had Moshe transmitted to Am Yisrael these most important fundamentals himself, anyone could have challenged him, at a later time, by claiming that he made up the principles by himself. Therefore, we needed to hear the essentials directly from Hashem Himself. That way, no one would be able to deny the authenticity of the Torah.

Similarly, some of the most important principles of Judaism are found in our parsha. Had the people received instruction from the Elders, who received from Moshe, they could have contested them by questioning the accuracy of the transmission. Perhaps the Elders misunderstood what Moshe had taught? Perhaps they added things based on their own faulty understanding. Because these laws are so vital to the essence of Judaism, Hashem told Moshe to teach them to

the people simultaneously so that each one heard the same words, directly from Moshe himself.

What laws, found in the parsha, are deemed to be among the most essential parts of Judaism? To name a few: the mitzvah of Shabbat, honoring parents, the prohibition against stealing, cheating in business, taking revenge, bearing grudges, and to love our fellow Jew as ourself.

The common thread that makes these so fundamental is that they require trust and faith. To keep Shabbat, we have to trust that there is a G-d and that He created the world in six days and rested on the seventh. To honor parents, we have to trust that the two people raising us are indeed our parents who conceived us. To withstand the desire to steal and cheat in business, we need to trust that our parnassa, our livelihood, comes from Hashem, that He is capable of giving us parnassa without us resorting to non kosher methods to achieve success. To love our fellow Jew, we need to trust that he is created in the image of Hashem and has a holiness that we need to appreciate and respect.

By adhering to these mitzvot, we develop and strengthen our emunah, our faith system, in these vital areas. Only then can we receive the remaining mitzvot from the Elders, for we apply this emunah to our chachamim, our elders and sages, as well.

Indeed, emunah, is the most important ingredient to living a successful Torah life. With emuna, we are able to navigate not only the Torah and its mitzvot, but also the topsy turvy world we live in.

Without faith, living in Eretz Yisrael, especially during these difficult times, can be a harrowing and anxiety ridden experience. Waiting each day to find out if the war is on or off, the continued uncertainty of it all, can make any of us question whether we wouldn't be better off living elsewhere. Emunah gives us the ability to trust that Hashem is guiding all events, especially those taking place in Eretz Yisrael, thereby liberating us to concentrate on the task at hand, kedoshim tihiyu, living a life of holiness and spirituality in our very own Holy Land!

Point for Growth | Parshas Kedoshim: Vision. Action. Love.

Rabbi Dovid Horwitz grew up in Los Angeles, far from the Torah world. His father arranged for him to learn twice a week with one of the rabbis at the L.A kollel. That relationship didn't just teach him Torah. It showed him what a life built around Torah looks like. And from those sessions, a vision was born: how do I build this for someone else?

At twenty he made aliyah with a sense of mission. He learned for ten years at Yeshivas Toras Moshe under Rav Moshe Meiselman. At thirty-two he made his move. He gathered ten families, came to Ra'anana, and started the Kollel at Beit Knesset Moriah. No guarantees. No safety net. Just a vision and love.

That was twenty eight years ago. Today RCK touches children, teenagers, families and an entire community.

Not because conditions were perfect. Because one man refused to let a vision stay a vision.

Chazal teach: whoever is beloved by people is beloved by Hashem.

When people love you below, Hashem loves what you are doing above. Rabbi Horwitz lives this. And that itself is the sign that what he built is real.

Point for Growth: The Kollel Rabbi who learned with a teenager in Los Angeles had no idea what he was planting. Neither did that teenager. Until thirty-two years later he looked around and saw hundreds of lives changed. Vision without action is a dream. Action without vision is noise. But vision acted on, day after day, with love, that builds worlds. We wish Rabbi Horwitz continued hatzlacha in building and elevating Torah. And if this is the pace of the first half, we are honestly a little nervous about what happens now that he is picking up speed. May he be zocheh to health, simcha, and Torah for many years to come.

Ben Goldstein, on behalf
of RCK and the community!

Praying for a full recovery for Yehuda ben Ora Yocheved
and Micha ben Nechama

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Acharei Mot Kedoshim 5786

Shabbat Times

18:56 19:55

Issue: 132

Ask the Rabbi

Rosh Beit Midrash: Rabbi Shabtai Yogel

Q: Can you say Shehecheyanu on a new fruit or new clothing during Sefirah?

A: Yes. The Maamar Mordechai writes that the minhag not to say Shehecheyanu during Sefirah is not correct and likely comes from mixing it up with the Three Weeks. The Mishnah Berurah brings this as halacha. So you can say Shehecheyanu on a new fruit or new clothing. It is also permitted to buy new clothing. The only things we refrain from during Sefirah are marriage, haircuts including shaving, and music or dancing. Some people are machmir not to buy new clothing, but that is not the main halacha.

Q: If I daven Maariv late, should I count Sefirah earlier right after nightfall?

A: Rav Moshe Feinstein holds you should not count before Krias Shema and Maariv, based on the rule that what is more frequent comes first. However, Rav Shmuel Vosner says that if you are not davening Maariv now anyway, you may count earlier. There is even an advantage to count as early as possible to have a full night of "temimot." Still, in practice, he does not recommend separating it from Maariv because it may lead to forgetting one night. Keeping it together with Maariv helps ensure consistency.

Q: I have a job interview during Sefirah. Since appearance matters, can I shave for parnassah?

A: Rav Moshe Feinstein writes that if not shaving will cause a real financial loss, it is permitted, since the minhag was not accepted in a case of loss. However, each case must be judged carefully. Today, many respectable professionals do not shave, and sometimes explaining that you are observing Sefirah can even make a positive impression. Therefore, you should think it through. If you conclude that not shaving will truly harm your chances, there is room to permit a one time shave. After that, you should continue keeping the minhag for the rest of Sefirah.

The Secret of the Ibn Ezra

Rabbi Moshe Ariel Margi

The Sa'ir HaMishtaleach – Clarifying Who We Are

At the beginning of the parsha we meet one of the most mysterious avodos, the sa'ir haMishtaleach. Two identical goats, one is brought as a korban to Hashem and the other is sent out to the midbar, to Azazel. The question is obvious. What is Azazel, and how does sending a goat away bring kaparah?

The Ibn Ezra first explains simply that Azazel is a place. But he rejects it, because by the metzora the bird is sent away alive, while here the goat is sent to its death. He then hints that there is a deeper secret, something hidden after the word Azazel, and says it can be understood through a hint of thirty three.

The Ramban explains that the sa'ir is not a korban at all, but a doron, a gift directed toward the forces of דין to quiet the kitrug. This is not chas veshalom avodah zarah, but a דרך in how Hashem teaches us to deal with evil. Like Yaakov sending a gift to Eisav, not fighting directly, but neutralizing the power. The hint of the Ibn Ezra becomes clearer. Thirty three pesukim after Azazel we find "ולא יזבחו עוד את זבניהם" "לשעירים". There is a relationship to these forces, but not of avodah. We do not bring korbanos to them, we push them away. That is why the goat is sent, not offered.

Another approach, בשם רבי יוסף יהודה לייב מינצברג, sees the remez in the letters before Azazel, forming the word Sukkos. This connects to פרק ל"ג in Bereishis, the meeting between Yaakov and Eisav, after which it says "ויעקב נסע סוכותה". First comes the encounter with the "sa'ir", and only then Sukkos. The same is true in the year. First Yom Kippur and the sending away, then Sukkos.

The Chasam Sofer adds another layer. The letters around Azazel point to the gematria of chametz. On Yom Kippur a person places all his "chametz", his gaavah and inner swelling, onto the goat and sends it away. Not as a korban, but as a declaration, this is not who I am. All of this comes together into one point. There are outside forces, there is an inner struggle, and there is a process of clarity. Yom Kippur is a day of לברר מי אני. A person does not have to identify with his weaknesses. He can step back and say, this is not me.

And from that clarity comes real cheirus. Only then can a person enter the sukkah, a life of simplicity, calm, and living with the presence of Hashem. Shabbat Shalom

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת תזריע מצורע התשפ"ו

זמני השבת

18:56

19:55

Issue: 132

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א לשאלות 0584810910

שאלה: יש לי ראיון עבודה בימי ספירת העומר. כידוע - אם רוצים להצליח בראיון - צריך ליצור רושם טוב על המראיין שיכול לבוא לידי ביטוי גם בהופעה החיצונית.

אולם בימים אלו זיפים מעטרים את פניי, עקב האיסור להתגלח בימי ספירת העומר.

וברצוני לשאול האם לצורך זה של 'פרנסה' אני יכול להתגלח באופן חד פעמי כדי שיהיה לי סיכוי יותר טוב להצליח בראיון ולקבל את העבודה שאני כל כך זקוק לה?

תשובה: הגאון הרב משה פינשטיין זצ"ל כתב שמי שעוסק באיזו מסחר למלאכה, ואם לא יגלח את זקנו בימי הספירה יהיה לו הפסד ממון, מותר לו להתגלח, שלא נהגו מנהג זה במקום הפסד.

אך כל מקרה לגופו, והגאון ה'אגרות משה' כתב זאת לפי המציאות בזמנו באמריקה, אבל בזמננו יש לשקול היטב בפלס האם אי הגילוח אכן יגרום להפסד ממון (או לאי קבלת העבודה) שהרי בזמננו היום רבים הם אנשי העסקים המכובדים שאינם מתגלחים, וזקן מעט את פניהם, ויש רבים ההולכים עם זיפים בכוונה וחושבים זאת לנוי, ופעמים שאדרבה אי הגילוח וההסבר שיבוא בעקבותיו (אבלים על פטירת תלמידי רבי עקיבא) הם אלו שיעשו את הרושם הטוב בראיון.

ולכן יש לשקול היטב, ואם אכן הגעת למסקנה שאי הגילוח יזיק לך בראיון החשוב - הרי שיש לך היתר להתגלח, אך כמובן שהוא היתר חד פעמי, ובשאר ימי האבלות שנותרו, יש להמשיך עם איסור התספורת.

שאלה: האם מותר לברך שהחיינו על פרי חדש או בגד חדש בימי ספירת העומר?
תשובה: בספר 'מאמר מרדכי' כתב שמה שיש נוהגים לא לברך 'שהחיינו' בימי ספירת העומר, אין זה נכון, כי בימי ספירת העומר מותר לברך שהחיינו, ומה שיש נוהגים כך זה משום שהתחלף להם הלכות ספירת העומר עם הלכות שלושת השבועות. והמשנה ברורה העתיק את דברי המאמר מרדכי להלכה, ולכן מותר לברך שהחיינו בימים אלו על בגד חדש או פרי חדש.

ואף לקנות בגדים חדשים מותר מעיקר הדין, שכל מה שמצינו שנהגו איסור בימי ספירת העומר, הוא רק: לישא אישה, להסתפר (כולל גילוח), וריקודין ומחולות של רשות (וכלול בזה גם איסור שמיעת מוזיקה), אך שאר איסורים לא שמענו. ומכל מקום יש שנמנעים מלקנות בגדים חדשים בימים אלו.

שאלה: אם אני מתפלל ערבית מאוחר, האם כדאי לספור ספירת העומר ביחידות מיד לאחר צאת הכוכבים?

תשובה: לדעת הרב משה פינשטיין זצ"ל, אי אפשר לספור ספירת העומר קודם קריאת שמע ותפילת ערבית, משום הכלל ההלכתי 'תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם'.

אך לדעת 'שבט הלוי' (הגר"ש וואזנר זצ"ל) * אם אינך עומד להתפלל כעת ערבית בכל מקרה, אין מניעה מלספור ספירת העומר קודם ערבית, ואין בכך פגיעה בכלל של תדיר ושאינו תדיר.

ואדרבה יש עניין לספור את ספירת העומר כמה שיותר מוקדם בערב (לאחר צאת הכוכבים) כדי לקיים מה שנאמר 'תמימות תהינה' - ספירה שלמה של לילה שלם. אך למעשה השבט הלוי לא מציע לעשות כך, מחמת החשש שהדבר יביא לידי שיכחת ספירת העומר באחד מהלילות, שכל זמן שספירת העומר זמנה קבוע לאחר ערבית, אזי ככל שאדם מקפיד על תפילה במניין, לא ישכח את ספירת העומר, אבל אם נתחיל להפריד בין תפילת ערבית למצוות הספירה, יש לחוש שמא הדבר יביא לידי שכחת הספירה באחד מהימים.

הסוד של 'האבן עזרא'

הרב משה אריאל מרגי

בתחילת הפרשה התורה מצווה לקחת שני שעירים זחים. האחד קרב לה'. והשני - נשלח למדבר, ל"עזאזל".

אבל מההמשמעות של העניין הזה? מי זה אותו "עזאזל"? וכיצד הדחיפה שלו מהצוק מביאה כפרה לכלל ישראל.

ה'אבן עזרא' מביא פירוש: ש'עזאזל' הוא מקום במדבר. והיגיון של הציווי הוא כמו ה'ציפורי מצורע' - אחת נשחטת ואחת משתלחת. אך הוא דוחה זאת: הציפור המשתלחת, משתלחת לחיים, אבל כאן - השעיר נשלח אל מותו.

ואז הוא כותב את דעתו, אבל הוא רק רומז: "ואם יכולת להבין הסוד שהוא אחר מלת עזאזל - תדע סודו וסוד שמו, כי יש לו חברים במקרא. ואני אגלה לך קצת הסוד ברמז: בהיותך בן שלשים ושלש תדענו."

הרמב"ן מביא את ה'אבן עזרא' ואומר שהוא יחשוף את הסוד. אם נספור שלושים ושלושה פסוקים מהציווי של ה'שעיר לעזאזל' התורה כותבת איסור של זביחה לשדים. "ולא יזבח עוד את זבחייהם לשעירים".

וההסבר שה'שעיר המשתלח' הוא בעצם דורון לאותם הכוחות הטמאים ששוכנים במדבר. רק שהשעיר המשתלח אינו קרבן, אלא 'דורון'. ולכן השעיר לא נשחט אלא נדחף אל מותו.

ההקבלה לזה היא כמו יעקב אבינו, שלא נלחם בעשו אלא שלח לו מנחה כדי לפייסו ולנטרל את האיום. כך ביום הכיפורים בשביל להשתיק את הקיטרוג שיש על עם ישראל, אנחנו בעצם 'מפייסים' את השעיר בשעיר. [השעיר הוא משל לעשיו שנקרא איש שעיר, ולכחות האופל שהתורה כינתה אותם בשם 'שעיר'] ולאחר שהמקטרג מתפייס הכפרה באה מאלוה. אבל האבן עזרא אומר: "אחר מלת עזאזל". והמשמעות הפשוטה היא לאותיות של עזאזל.

אבל אם ניקח את האותיות שלאחר מילת עזאזל [במקום ע - פ, ובמקום ז - ח] יצא פחחחח, חסר פשר. אז אולי ננסה את האותיות שקודמות לעזאזל [במקום ע - ס, ובמקום ז - ו] יצא סותוכ.

זה כבר מילה שאנחנו מכירים "סוכות". [הסבר זה בשם הרב יוסף יהודה לייב מינצברג זצ"ל].

ומה שכתה ה'אבן עזרא' שלושים ושלו, הכוונה לפרק לג' בחומש בראשית. שם מתרחש המפגש הדרמטי בין יעקב לעשו. גם שם היה התנגשות בין הקדושה לשעיר, והוא מתפייס במנחה - 'דורון', והסוף הטוב שם הוא "ויעקב נסע סוכותה". כי בשביל להגיע לסוכה מקום של הגנה והשראת שכילה צריך קודם לטפל בשעיר על ידי פיוס.

זה די מקביל לרמב"ן מבחינה רעיונית, אבל פיענוח שונה של החידה. החתם סופר מפרש אחרת. הוא נצמד לדרך של הוזנת האותיות, אבל הוא מפענח מהאותיות שאחרי העזאזל, וכמו שכתבנו כבר התוצאה: פחחחח. לכאורה - כלום. אבל אם נחשב את הגימטריא של האותיות האלה יוצא 138, או 'חמץ'.

חז"ל כתבו את זה כל כך יפה: "רבון העולמים גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ומי מעבב שאור שבעיסה ושעבוד מלכיות יהי רצון מלפניך שתצילנו מידם ונשוב לעשות חוקי רצונך בלבב שלם."

השעיר מסמל הרחקה לא הקרבה, זאת הכרזה: זה לא אני. כל העבירות של עם ישראל לא באמת שייכים לעם ולאמגיע מצידם. וברגע שמזיזים את השעיר שמסמל שיעבוד מלכותי, אל העזאזל שמסמל את היצר הרע הפנימי. עם ישראל נשאר קדוש ונקי.

שלושת הדרכים מלמדים רעיון אחד שהוא בעצם הטעם של שעיר המשתלח, כל העבירות והסיבה להתרחקות שלנו מה' הם רק סיבות חיצוניות, ואילו ציזם שרק צריך לסדר אותם, וברגע שמטפלים בזה עם ישראל מגיע לטהרה ולסוכות.